

Тож, психолог – це та професійна діяльність, що вимагає від особистості цілісності, зрілості та адекватних реакцій, саме уміння управляти емоційним станом сприяє прогресивній роботі у цій сфері. Вже створено не мало засобів, за допомогою яких людина може швидко та якісно оволодіти власним емоційним станом, головне бути обізнаним та мати бажання.

Список літератури

1. Рубинштейн С.Л. Основи общей психологии / С.Л. Рубинштейн. – СПб.: Из-во «Питер», 2002. – 720с.

2. Экман П. Психология эмоций / П. Экман. – СПб.: Из-во «Питер», 2013. – 336с.

*Науковий керівник: Каряка І.В.,
канд. психол. наук, доцент*

УДК 159.922-057.875 (043.2)

Драченко А.О., Олійник О.Ю.

Національний авіаційний університет, Київ

ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ ЯК ЧИННИКИ ОСОБИСТІСНОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ СОЦІАЛІЗАЦІЇ

З раннього дитинства ми стикаємось з різними стереотипами: спочатку нам присвоюють їх батьки, потім садочок, школа та оточення в якому ми перебуваємо. Велике значення мають саме гендерні стереотипи. Вони формуються впродовж багатьох років, деякі ще навіть з часів печерних людей. Наприклад, чоловік повинен захищати і годувати сім'ю, а жінка готувати, прибирати і виховувати дітей. Це певні уявлення про те, як повинні поводити себе чоловік-жінка.

У наш час батьки привчають хлопчиків до маскулітності, тобто поведінці, якостям, вподобанням та інтересам притаманним чоловікам, натомість у дівчатах виховують фемінітність, таку собі модель поведінки жінки. Тож, коли дитина поводить себе не відповідно до своєї статі, батьки знепокоюються і всілякими методами привчають до так званої «правильної» поведінки. Чи можна сказати, що ми є добре запрограмованою машиною?

Це актуальне питання, адже в наш час зростає кількість молодих людей з нетрадиційною сексуальною орієнтацією та жінок-феміністок, які відстоюють свої права, бажаючи бути на рівні з чоловіками. Тож таку модель поведінки можна назвати недбалим вихованням? Чи можливо прояв індивідуальності індивіда, який не бажає жити за гендерними стереотипами суспільства і не боїться його осуду? Здебільшого люди намагаються поводити себе відповідно до стандартів поведінки своєї статі, уникаючи критики оточуючих. Тож можна сказати, що їх поведінка є вимушеною. У підлітковому віці уявлення про мужність особливо жорсткі.

Бажаючи ствердитися в чоловічій ролі, хлопець намагається чітко підкреслити чоловічі риси. У той же час дівчина намагається бути якомога жіночною, і це все заради приваблення особи протилежної статі. Ще з садочку дівчатка одягають бантики, а хлопці натомість проявляють знаки уваги, даруючи квіточку, зірвану з клумби, чи цукерку, яку дала мама. А з часом нічого і не змінюється: дорослі дівчата вже одягають красиві сукні, а дорослі хлопці вже дарують букети квітів і коробки цукерок. Ми ведемо до того, що з дитинства батьки нам вказали певну установку поведінки з протилежною статтю, і так ми поводимо себе все життя. Зростаючи, особистість вивчає модель поведінки і чоловіка, і жінки. У підлітковому віці вже остаточно усвідомлюємо, як треба себе поводити відповідно до суспільних норм притаманних для тієї чи іншої статі. Порушення цих норм може привести до засудження однолітків, так як в дитинстві засуджували їх батьки за певну «погану» поведінку.

Отже, гендерні стереотипи є одним із основоположних чинників, що впливають на формування особистості. Особливо це проявляється у підлітковому віці, коли молода людина намагається знайти гармонію між собою та суспільством. Як ми знаємо, це завжди залишається травматичним досвідом для кожного, адже соціум, особливо підлітковий, досить жорстокий у сенсі збереження власних усталених норм.

Список літератури

1. Ланчевська А.А. Гендерна ідентифікація в студентському середовищі сучасної України /А. А. Ланчевська // Пошуки гендерної паритетності: український контекст / Упорядник та загальна редакція: І. Грабовська. – Ніжин: Видавництво НДУ ім. М. Гоголя, ДС Міланік. – 2007. – С. 89 – 97.

2. Костенко А.М. Студентська сім'я та гендерні стереотипи. – Режим доступу: www.vuzlib.su/books/7237– Н. Д. Світайло, А. М. Гендерна_мапа_України/-студентська-сім'я-та-гендерні-стереотипи.

*Науковий керівник: Хоменко-Семенова Л.О.,
канд. пед. наук*

УДК 159.964.21 (043.2)

Климчук О.М.

Національний авіаційний університет, Київ

КОНФЛІКТ ЯК ОДИН З ГОЛОВНИХ ЧИННИКІВ РОЗЛАДУ ВЗАЄМОСТСУНКІВ У КОЛЕКТИВІ

З дитинства кожна людину намагаються соціалізувати, привчити до колективу, адже більшу частину свого життя людина співіснує з іншими. Дитячий садок, школа, дорослий колектив співробітників. Колектив – це група людей, у якій не завжди все проходить гладко і без проблем, тому часто виникають конфліктні ситуації.